

PRZEDMOWA

Jestem zaszczycony, że zostałem wybrany do recenzowania rozprawy doktorskiej, dorobku artystycznego i dydaktycznego pana Iker Begoetxea Arruti, który jest doktorantem w Akademii Sztuk Pięknych im. Eugeniusza Gepperta we Wrocławiu.

Akademię im. Eugeniusza Gepperta odwiedziłem trzykrotnie; w 2015, 2017 i 2019 roku. Moje wizyty trwały nawet dwa tygodnie, i w tym czasie zebrałem dużą wiedzę na temat szkoły i wysokiej jakości wykonywanej tam pracy. Dużo czasu spędziłem w laboratoriach graficznych. Podczas moich pierwszych dwóch wizyt przedstawiałem wykłady oraz slajdy ilustrujące moje własne prace. Brałem udział w analizach krytycznych i prezentowałem proces drukowania wielu kolorów z jednej płyty. Uczestniczyłem w końcoworocznych przeglądach doktoranckich oraz przeglądach grafiki.

Uważam się za osobę posiadającą odpowiednie kwalifikacje do sporządzenia recenzji. Przez ostatnie trzydzieści trzy lata prowadziłem zajęcia z rysunku dla początkujących, rysunku postaci, wprowadzenia do grafiki oraz druku wypukłego na Ball State University w Muncie w stanie Indiana. Kurs druku wypukłego, w który byłem zaangażowany, oparty jest głównie na pracy z drewnem i matrycami z linoleum. Jednym z materiałów, na których koncentruję się w swojej pracy jest linoleum i wydaje się, że jest to również materiał wybrany przez pana Arruti.

DYSERTACJA:

Pan Iker Arruti napisał obszerną rozprawę na temat tego, że chciałby, aby jego dzieła istniały same w sobie, bez potrzeby objaśniania, interpretacji czy informacji biograficznych. Chciałby, aby dzieło było oglądane bez uwzględniania tych innych, prawdopodobnie nieistotnych kwestii. W tym celu posłużył się pseudonimem, który w tym przypadku brzmi Ogrocadaver. Pan Arruti przytoczył niezliczoną ilość historycznych przykładów użycia pseudonimu w różnych formach sztuki, w tym w muzyce i literaturze. Przytacza Voltaire'a, Prince'a, Boba Dylana, Davida Bowie, grupę rockową Kiss oraz liczne zespoły rapowe i blackmetalowe, by wymienić tylko kilka z wielu przykładów. Wielu, jeśli nie większość, znanych artystów włoskiego renesansu, takich jak Pontormo, Bronzino i Perugino, było również znanych pod przezwiskami lub pseudonimami. Dziś znamy takich artystów jak Philip Guston i Marc Rothko, a także Picasso, którzy również zmienili swoje nazwiska.

Pan Arruti ubolewa nad wyalienowaniem publiczności z postaw wielu artystów tworzących współcześnie, podobnie jak ja sam. Wydaje się, że uważa on, iż geniusze przeszłości, tacy jak Leonardo czy Michał Anioł, doczekali się kontynuacji w bardziej współczesnych postaciach, takich jak Picasso czy Pollack. Stwierdza jednak, że muzycy są chyba bardziej rozpoznawalni jako dzisiejsi geniusze. Prawdopodobnie jest to prawda, a szerokie zaangażowanie pana Arruti zarówno w muzykę, jak i sztukę, bez wątplenia zachęciłoby każdego do wyciągnięcia takiego samego wniosku. Muzyka popularna jest dziś dziedziną o wiele bardziej rozległą i populistyczną niż sztuka piękna. Konsumentem może tu być właściwie każdy, w odróżnieniu od konsumenta sztuki spotykanego w galeriach.

Mimo, że mam wrażenie, że muszę się odnieść przede wszystkim do skuteczności grafiki w tej pracy, to jednak czasami grafika łączy się z tekstem i kompozycją muzyczną artysty, tworząc efektywne dzieło multimedialne.

OSIĄGNIĘCIA ARTYSTYCZNE

Prezentowane dzieło jest ambitne i popisowe. Cięcie i drukowanie matryc jest mistrzowskie. Grafiki mają siłę oddziaływania poprzez swoją dużą skalę. Pan Arruti stawiał sobie liczne zadania i prowadził szeroko zakrojone eksperymenty. Próbował zmieniać kolor i kolejność drukowania swoich bloków. Połączył sitodruk z drzeworytem, linoleum i elementami cyfrowymi. Eksperymentował z nadrukiem, poddrukiem, różnymi poziomami nacisku i nakładania farby.

Pan Arruti przeprowadził szeroko zakrojone eksperymenty, aby zdobyć wiedzę na temat zmiennych warunków drukowania z bloków linoleum. W niektórych przypadkach ciął bloki z wielką starannością i precyzją, a w innych używał czegoś, co nazywa beznamiętnym cięciem zgrubnym, aby sprawdzić, jak to wpłynie na pracę. W niektórych przypadkach ciął pozytyw obrazu, a w innych negatywy.

Wykorzystywane są różne natury różnych papierów; niektóre z nich są bardziej chłonne, inne mniej, co pozwala farbie drukarskiej osiąść na papierze i uzyskać plastyczny połysk lub migotanie.

W celu poznania jego różnych właściwości kolor był traktowany na wiele sposobów. Jednym z nich jest porównywanie wyników drukowania na różnych kolorach papieru. Drukowanie złotych i srebrnych farb metalicznych na papierze chłonnym lub na białym podkładzie miało na celu sprawdzenie, który sposób osiągnął lepsze efekty. Rozważano również ilość użytej bieli. Przeprowadzono szeroko zakrojone testy, aby rozważyć bardzo różne ilości oleju dodawanego do farby w celu osiągnięcia różnych przezroczystości i sprawdzenia jak to wpłynie na mieszanie kolorów, nadruki i blendowanie. W niektórych przypadkach zastosowano szeroką gamę szarości, druków neutralnych i monochromatycznych. W innych wykorzystano intensywność różnych odcieni.

Przedmiotem rozważań w niektórych przypadkach było zastosowanie tekstu w połączeniu z obrazami, zaś w innych brak tekstu. Analizowano charakter czcionki lub różne możliwe style tekstu pod kątem tego, jak wpłynie to na widza. Rozważana była nawet kwestia brzmienia słów zawartych jako tekst w grafikach pod kątem ich możliwego wpływu na wyobraźnię widza.

DZIAŁALNOŚĆ ZAWODOWA: WYSTAWY

Pan Arruti ma długą listę profesjonalnych wystaw, sięgającą co najmniej do 2010 roku. To z pewnością świadczy nie tylko o rozpoczęciu kariery zawodowej, ale i jej podtrzymaniu. Wśród tej listy wielu wystaw znajdują się między innymi: wybór dzieł na 6 Biennale Grafiki w Rumunii w 2020 roku, wystawy w Rosji, Wiesbaden w Niemczech, Estonii, Włoszech, Bilbao w Hiszpanii oraz w Łodzi w Polsce.

Pan Arruti był bohaterem wywiadu/dokumentu dla Baskijskiej Telewizji Publicznej. Został wybrany do realizacji projektu muralu w Chicago. Jego prace zostały wykorzystane do projektowania opakowań przez browar rzemieślniczy Brew and Roll w Navarre w Hiszpanii.

NAUCZANIE

Pan Iker Begoetxea Arruti od trzech lat prowadzi zajęcia z linorytu w Akademii Sztuk Pięknych im. Eugeniusza Gepperta we Wrocławiu, obejmujące zarówno metody podstawowe, jak i zaawansowane. Ustalił zarówno cele jak i zadania podejmowane w ramach kursu. W związku z pandemią, pan Arruti sprostął wyzwaniom związanym z opracowaniem programu kursu online, znacznie wykraczającego poza tradycyjne metody nauczania. Obejmuje on wideo klipy, pokazy slajdów i animacje wśród innych podejść w tej nieprzewidywalnej sferze.

PODSUMOWANIE

Pan Iker Begoetxea Arruti podjął w swojej rozprawie doktorskiej bardzo złożone, ważne i aktualne zagadnienie. Chodzi o to, w jaki sposób nasza praca jest odczytywana wizualnie sama w sobie, bez zbędnych informacji, być może mylących lub dezorientujących szczegółów oraz nadmiernych i niepotrzebnych wyjaśnień. W swojej długiej, złożonej i wyczerpującej rozprawie z powodzeniem bada i rozważa historię punktów widzenia na ten temat, od greckich filozofów po współczesnych artystów hip-hopowych.

Dorobek artystyczny pana Ikera Begoetxea Arruti jest imponujący. Jego sztuka jest zaangażowana, złożona i znacząca. Ma wielkie oddziaływanie poprzez skalę, kolor, detal i ikonografię. Liczba grafik stworzonych przez pana Ikera Begoetxea Arruti i rekord wystawowy, który ustanowił i utrzymał, są nie lada wyczynem. Są one dowodem zaangażowania i osiągnięć wzorcowego artysty.

Niewątpliwie, wrażenie robi nauczanie prowadzone przez pana Ikera Begoetxea Arruti, który w czasie pandemii wyszedł poza swoje obowiązki i opracował i wprowadził w życie program nauczania online zasługujący na uznanie.

W mojej profesjonalnej opinii pan Iker Begoetxea Arruti z pewnością sprostał kryteriom, jakie należy spełnić, aby uzyskać tytuł doktora sztuki, i to z wielkim sukcesem.

David Johnson

Profesor zwyczajny

Ball State University